

Геология.

Старостъта на скалите и земните пластове не е еднаква; въкътъ имъ се определява споредъ окаменелините. Пластоветъ, които съдържатъ еднакви остатъци отъ измръли животни и растения, происхождатъ отъ еднакви връвмена. Пластоветъ, които съ се образували въ същото връвме, съставляватъ *формация*. Въ геологията распознаваме нѣколко формации; нѣкои отъ тѣхъ се наричатъ споредъ страната, въ която сѫ особено распространени и пр.

Най старите земни пластове, безъ окаменелини, приналежатъ на *старата формация* (гнейсъ, филлитъ и пр.). Помладата е *силурската формация* (означена споредъ стария народъ Силури, които сѫ живѣли въ западните страни на Англия); надъ нея лѣжи *девонската*, послѣ *карбонската*, *пермската*, *триасената*, *юрската* (споредъ планина Юра), *кръдната*, *терциерната* и най-сетне *дилувиалните и аллювиалните наоси*, съ остатъци на досега живущи организми.

Земната кора се състои отъ споменатите формации. Въ всяка страна не се намиратъ всичките формации; въ България не се намира (споредъ досегашните изследования) силурската формация и пр.

Чрѣзъ подобно геологическо изследование можемъ да опредѣлимъ, въ кои страни какви формации се намиратъ.

Распространението имъ се означава на картите съ различни бои (цвѣтове). Такива карти се наричатъ *геологически*. Геологическите изследования на страната сѫ отъ голѣма научна и практическа цѣна. Тѣй напр. подробното геологическо изследование на южна България улесни откритието на олово-срѣз-броненосните руди въ Ямболската околия и пр.